

عنوان مقاله:

تحلیل کاربرد مهندسی ارزش و مدیریت ریسک جهت بهبود کارایی در حمل و نقل

محل انتشار:

سومین کنفرانس سراسری توسعه محوری مهندسی عمران، معماری، برق و مکانیک ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رحیم امین زاده - دکتری مهندسی عمران مهندسی و مدیریت ساخت

مسلم انصاری - دانشجوی مهندسی عمران مهندسی و مدیریت ساخت

خلاصه مقاله:

حمل و نقل به عنوان زیر بنای توسعه پایدار، بخش عمده ای از بودجه های عمرانی کشور را به خود اختصاص می دهد. لذا ضرورت صرفه جویی مالی و بالابردن ارزش حاصل از انجام فعالیت های مربوطه و ایجاد شتاب در روند توسعه این بخش بسیار ضروری است. صنعت حمل و نقل همواره با بهره گیری از تکنیک ها و فناوری های نوین در جهت افزایش دانش و کاهش هزینه ها با حفظ کارکردهای مورد انتظار گام برداشته و با تلفیق دو عامل سرمایه و دانش به روند رشد خود شتاب بخشیده است. در سال های اخیر تکنیک مهندسی ارزش و مدیریت ریسک به عنوان یکی از مهمترین این تکنیک ها، مطرح بوده است. فرآیند مهندسی ارزش در کشورهای دیگر، سابقه نسبتاً زیادی دارد اما از ورود عملی آن به کشور و اجرای آن در پروژه های ایران، چند سالی نمی گذرد. مدیریت ریسک و مهندسی ارزش از اواسط قرن 19 میلادی ظهور کرده و کارایی خود را در اجرای بهتر پروژه ها به اثبات رسانیده اند. به طوریکه امروزه بر هیچ یک از صاحب نظران مدیریت پروژه پوشیده نیست که عدم استفاده از مدیریت ریسک و مهندسی ارزش در مدیریت پروژه، پروژه را با مشکلات عدیده ای مواجه خواهد کرد. به دلیل یکی بودن هدف اجرای این دو تکنیک یعنی افزایش ارزش پروژه و تشابه در ساختارهای اجرایی فرصتهایی برای استفاده بهتر این دو تکنیک در مدیریت پروژه تحت عنوان مدلهای تلفیقی ریسک و ارزش بوجود آمده است. از آنجایی که ارائه مدلهایی کارآمدتر از تلفیق ریسک و ارزش مستلزم شناخت کامل از مدلهای ارائه شده پیشین و پاسخ به چرایی پیدایش آنها می باشد. تجربه های مهندسی ارزش صورت گرفته در ایران، بیانگر این واقعیت است که به دلایلی هنوز نتیجه شایسته و قابل قبولی از کاربرد مهندسی ارزش و مهندسی ریسک در حمل و نقل بدست نیامده است. این مقاله با بررسی سیر تکامل کاربرد مدلهای مدیریت ریسک و مهندسی ارزش در حمل و نقل، به معرفی کوشش ها و تلاشهای انجام گرفته در خصوص ارائه مدلهای تلفیقی ریسک و ارزش پرداخته می شود. رویکردی که در این مقاله برگزیده شده خوانندگان را قادر می سازد مدلهای را از دیدگاه جامعی بررسی کرده و آنها را با سیر تکامل این فرایند آشنا می کند. روش تحقیق این پژوهش توصیفی تحلیلی انتخاب و در این مقاله سعی شده تا با نگاهی کلی به روند بکارگیری مهندسی ارزش و مدیریت ریسک در بخش حمل و نقل کشورهای پیشرفته و روند رو به گسترش آن در ایران به بررسی کاربرد و کارایی آن در حمل و نقل پرداخته شود و راهکارهایی نیز ارائه گردد. که در این پژوهش نشان داده می شود چگونه مدلهای مختلف تلفیقی ریسک و ارزش تکامل یافته و به سوی نقطه واحد حرکت کرده است. نتایج حاصل از این تحقیق به متخصصان مهندسی ارزش و مهندسی ریسک جهت ارائه مدلهایی کارآمدتر در آینده کمک می کند لذا لزوم توجه به ارزش گذاری آن از نکات مورد بحث در این مقاله است.

کلمات کلیدی:

مهندسی ارزش، مدیریت ریسک، بهبود کیفیت، برنامه ریزی، حمل و نقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/527831>

